

hed, Akkuratesse og Behændighed, skulde synes i særlig Grad at maatte egne sig for Kvinder, og efter en 3aarig Uddannelse hos Dekupør Gyde-Petersen har Frøkenen da ogsaa med Glans bestaaet sin Svendep prøve.

Fr. *Nathalie Hansen* og *Bertha Henriksen* dyrker begge Sølvsmedearbejdet. Den første har staaet 3 Aar i Lære hos Lederen af Hofjuveler Michelsens Sølvværksted. Bertha H. derimod har faaet sin ligeledes 3aarige Uddannelse hos Gravør Nielsen i Pilestræde.

Det er slet ikke saa lille en Ting, saadan en Svendep prøve. Først er der Tegneprøven paa teknisk Skole, hvor Eleverne indenfor en bestemt Tid — 4 Dage — under en særskilt Kommissions aarvaagne Øjne skal udarbejde en Tegning til en Gravørplade. *Nathalie Hansen* valgte Motivet til sit Svendestykke: Fisk mellem Vandplanter og Konkyljer, medens Fr. *Henriksens* Opgave var et Vaaben, Monogrammer og Navnetræk.

De unge Pigers Svendestykker: en Pokal (Fr. *Hansen*) og en flad Visitkortskaal med stiliserede Jordbær (Fr. *Henriksen*) er for Tiden udstillede i Industriforeningen i København. Foruden Svendebrev har de to flinke unge Damer ogsaa erhvervet hver en Sølvmedaille, saa ikke alene har de selv, men ogsaa alle vi andre Lov til at være stolte. Nu haaber de alle tre at kunne fortsætte Uddannelsen i Udlandet. Dygtige Banebrydere, der kan hævde sig ved Siden af Manden i Kraft af samme gunstige Uddannelse, det er hvad vi trænger til.

Til Beroligelse for de mange Forældre, der gruer for den lange Læretid, skal der her gøres opmærksom paa, at der meget hurtig paa Værkstedet gives Lærlinge en mindre Løn, først 4, senere 5 Kr. ugentlig. Det er naturligvis ikke meget, men dog ikke saa særlig meget mindre end den Sultebetaling, der mange Steder betales unge Piger uden Uddannelse. Og disse sidste kommer som Regel aldrig videre, medens de første faar en Uddannelse for Livet. Dette Forhold bør Forældre med Døtre tage meget nøje i Betragtning, hvor det gælder Besvarelse af det brændende Spørgsmaal:

Hvad skal min Datter være?

Olga Hoffmann-Caintz.

Kvindens politiske Valgret.

I Møens Dagblad for 15. Novbr. læser vi følgende Udtalelse i en Artikel om den nylig afholdte Sammenkomst mellem Venstres Redaktører:

»Med Hensyn til den paatænkte store Valgrets-Udvidelse: Kvindernes Valgret — var det da ikke naturligt, at man, inden man læser denne »Ret« over paa Kvindernes, spurgte dem gennem en Landsafstemning, om de ønskede politisk Valgret. Det er dog faktisk, at mangfoldige Kvinder, og det er vel ikke de ringeste, ikke ønsker at drages ind i det politiske Leben, men ser deres Opgave i Hjemmets samfundsgrundlæggende Arbejde, der er af ulige større Betydning end Statens Styrelse. Det er godt nok, at Mændene har »Kvindernes Valgret« paa deres Program — men Kvinden har ogsaa Ret til at blive hørt om sin Stilling til dette Spørgsmaal.«

Vi Kvinder kan jo kun slutte os til Ønsket om at blive hørt i saa stor en Sag som denne, der tilmed i første Række angaar os selv. Det er ganske rigtigt, at et altfor ringe Antal af Danmarks Kvinder har vist, at de ønsker Stemmeretten ved at slutte sig til de Organisationer, der arbejder herfor, men det er dog derfor ikke sikkert, at naar de blev spurgt: Ja eller Nej? ikke de allerfleste svarede Ja. Kvindernes har ved deres Deltagelse i Kommunernes Styrelse vist, at de virkelig satte Pris paa den kommunale Stemmeret i langt højere Grad, end man kunde have forudsagt.

Med Hensyn til »at drages ind i det politiske Leben«, saa kan herved sikkert ikke menes en almindelig Vælgers Deltagelse i Statsstyrelsen. En saadan kan vist næppe faa Kvindernes til at svigte deres Livsopgave, det samfundsgrundlæggende Arbejde i Hjemmet ligesaa lidt som det store Flertal af Mænd paa Grund af deres Vælgerpligter kan siges at have svigtet deres, dog ogsaa til Tider, vigtige Opgaver.

Hvis der derimod herved tænkes paa de Kvinder, der muligvis vilde blive Medlemmer af Rigsdagen, saa maa vi — som saa ofte før — gøre opmærksom paa, at deres Antal vil være saa forsvindende, at — selv om nogle af deres Hjem skulde lide under deres Deltagelse i Politiken, hvad jo langt fra er givet — vilde det i alle Tilfælde være af mindre Betydning. Nu da